

Sbírka zákonů

republiky Československé

Částka 55.

Vydána dne 16. září 1950.

Cena Kčs 2.—.

O B S A H:

131. Nařízení, jímž se provádí zákon o sociálním zabezpečení osob povolanych k službě v branné moci a jejich rodinných příslušníků.

131.

Vládní nařízení

ze dne 29. srpna 1950,

jímž se provádí zákon o sociálním zabezpečení osob povolanych k službě v branné moci a jejich rodinných příslušníků.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 2 odst. 2 a odst. 3 písm. a), § 5 odst. 1, § 6 odst. 2, § 7 odst. 3, § 11 odst. 1, § 14 odst. 1, § 15 odst. 4, § 16 odst. 2, § 17 odst. 1 a 3, § 18 odst. 1 a § 20 odst. 2 zákona č. 64/1950 Sb., o sociálním zabezpečení osob povolanych k službě v branné moci a jejich rodinných příslušníků (dále jen „zákon“):

Část první

Všeobecná ustanovení a rozsah platnosti.

§ 1.

Úvodní ustanovení.

Sociální zabezpečení podle tohoto nařízení se poskytuje osobám povoláním k službě v branné moci (dále jen „povolané osoby“) a jejich rodinným příslušníkům tak, aby se povolané osoby mohly plně věnovat této své vrcholné občanské povinnosti.

§ 2.

Služba v branné moci.

Službou v branné moci se podle § 2 odst. 2 zákona rozumí:

1. základní služba (§ 27 branného zákona č. 92/1949 Sb.),
2. náhradní služba (§ 28 téhož zákona),
3. další služba (§ 37 téhož zákona),
4. vojenská cvičení (§ 39 téhož zákona),
5. mimořádná služba mimo dobu branné pohotovosti státu (§ 46 odst. 1 téhož zákona) a mimořádná služba za branné pohotovosti státu (§ 47 odst. 1 a § 49 odst. 2 téhož zákona),
6. zvláštní služba vyjma zvláštní službu příslušníků Sboru národní bezpečnosti ve vojsku (§ 46 odst. 2 téhož zákona) a
7. osobní úkony pro potřeby branné moci (§ 45 téhož zákona).

§ 3.

Rodinní příslušníci.

(1) Za rodinného příslušníka se v zákoně a v tomto nařízení vyjma jejich část čtvrtou pokládají, žijí-li v společné domácnosti s povolanou osobou:

- a) manželka (manžel),
- b) družka (druh) osoby povolane k některé ze služeb uvedených v § 2 č. 3 až 7, pokud povolane osoba nemá manželky (manžela) a žije s družkou (druhem) v společné domácnosti v den stanovený povolávacím rozkazem nebo určovacím lístkem k nastoupení služby aspoň 6 měsíců,
- c) děti vlastní, nevlastní a osvojené do dokonání 16. roku,
- d) děti ve věku od 16. do 25. roku, připravují-li se soustavně na budoucí životní povolání studiem nebo jiným školením (výcvikem),

e) děti bez věkového omezení, nemohou-li si pro tělesnou nebo duševní vadu vlastní prací opatřit výživu nebo je-li na ně vyplácen rodinný příspěvek, příspěvek na děti nebo výchovné.

(2) Za rodinné příslušníky ve smyslu odstavce 1 se dále pokládají, závisí-li jejich zaopatření podstatně na povolání osobě:

- a) rodiče, prarodiče, tchán, tchýně,
- b) děti v pěstounské péči, sourozenci a vnuci za podmínek uvedených v odstavci 1 písm. c) až e), žijí-li v den stanovený k nastoupení služby s povoláním osobou v společné domácnosti aspoň 6 měsíců,
- c) sestra nebo dcera povolání osoby, vede-li jí domácnost a žije-li s ní v den stanovený k nastoupení služby v společné domácnosti aspoň 6 měsíců,
- d) manželka (manžel) rozvedená nebo podle dříve platných předpisů rozloučená nebo rozvedená, má-li právo žádat úhradu osobních potřeb od povolání osoby.

(3) Podmínka společné domácnosti se pokládá za splněnou, i když manželé, děti nebo rodiče žijí odděleně ze závažných důvodů, zejména pro výkon služby v branné moci, výchovu dětí, bytovou tíseň nebo z důvodů zdravotních, hospodářských nebo vzdělávacích.

Část druhá.

Ochrana zaměstnanců.

§ 4.

Pracovní volno.

(1) Zaměstnanci povolání k základní nebo náhradní službě přísluší v posledním týdnu přede dnem stanoveným povoláním rozkazem k nastoupení služby den pracovního volna.

(2) Zaměstnanci povolání k jiné službě v branné moci než k službě základní nebo náhradní, který nemůže splnit odhlašovací povinnost mimo pracovní dobu, přísluší k jejímu splnění pracovní volno v nezbytně nutném rozsahu, nejdéle však jeden den.

(3) Trvá-li nejkratší cesta z místa trvalého pobytu do místa nastoupení, čítajíc v to i dobu jízdy obvyklými veřejnými hromadnými dopravními prostředky, jichž povolání osoba je oprávněna použít, déle než 6 hodin, má zaměstnanec, který byl povolán k službě v branné

moci, nárok na jeden cestovní den, přímo předcházející dni stanovenému povoláním rozkazem nebo určovacím lístkem k nastoupení služby; trvá-li uvedená cesta déle než 18 hodin, zvyšuje se nárok podle předchozí věty na dva cestovní dny. Nárok podle těchto ustanovení se zkracuje o cestovní dny, které připadají na dny pracovního klidu.

§ 5.

Povinnost nastoupit práci.

(1) Zaměstnanec, který konal službu v branné moci po dobu delší než 5 měsíců, je po jejím skončení povinen nastoupit práci v svém zaměstnání nejpozději do 5 dní.

(2) Trvala-li služba v branné moci aspoň 4 měsíce, nikoliv však déle než 5 měsíců, je zaměstnanec povinen nastoupit práci v svém zaměstnání nejpozději druhý den po skončení služby; trvala-li méně než 4 měsíce, je zaměstnanec povinen nastoupit práci první den po jejím skončení.

(3) Lhůty uvedené v odstavcích 1 a 2 se prodlužují o případný cestovní den (dny) na nejkratší cestu z místa, kde zaměstnanec byl ze služby v branné moci propuštěn, do místa jeho trvalého pobytu. O počítání cestovních dnů platí obdobně ustanovení § 4 odst. 3.

(4) Brání-li zaměstnanci po skončení služby v branné moci v nastoupení práce důležitá příčina, kterou nezavinil úmyslně ani hrubou nedbalostí, počínají lhůty k nastoupení práce, stanovené v odstavcích 1 až 3, po pomnutí důležité příčiny.

(5) Nastala-li u zaměstnance důležitá příčina podle odstavce 4 teprve během lhůt stanovených v odstavcích 1 až 3 k nastoupení práce, staví se běh těchto lhůt po dobu, po níž trvá důležitá příčina.

M z d a.

§ 6.

(1) Mzda, která zaměstnanci přísluší podle § 7 odst. 2 zákona, se snižuje o částku 150 Kčs týdně.

(2) Byl-li zaměstnanec, který splňuje podmínky pro nárok na sníženou mzdu, povolán na vojenské cvičení v trvání více než 6 týdnů, přísluší mu tato mzda také v pátém a šestém týdnu.

(3) Zaměstnanci, který má nárok na sníženou mzdu, přísluší tato mzda i za případný cestovní den (dny) podle § 5 odst. 3 a § 4 odst. 3.

(4) Nárok na sníženou mzdu nepřísluší zaměstnanci, pokud jeho rodinní příslušníci mají příjem ve výši vylučující nárok na zaopatřovací příspěvek (§ 15 odst. 2) nebo pokud nejsou bez vážného důvodu zaměstnáni.

§ 7.

(1) Mzdou podle § 7 zákona se rozumějí všechny peněžité a naturální požitky (věcná plnění), které by zaměstnanci příslušely, kdyby pracoval, vyjma náhradu hotových výloh. Za naturální požitky, pokud jich zaměstnanec nemůže užívat, přísluší mu náhrada v penězích podle ocenění stanoveného pro účely národního pojištění. Nedotčeny zůstávají nároky zaměstnanců na sociální dávky na děti.

(2) U zaměstnanců s proměnlivou mzdou se bere za základ výpočtu podle předchozího odstavce průměrná týdenní mzda, již zaměstnanec dosáhl v posledních 6 měsících přede dnem stanoveným k nastoupení služby v branné moci, nebo mzda, již by dosáhl, kdyby mu v tom nebránila důležitá jím nezaviněná příčina. Trval-li poslední pracovní poměr méně než 6 měsíců, bere se za základ výpočtu mzda za toto kratší období.

(3) U domácích dělníků se týdenní mzdou rozumí průměrná týdenní odměna bez příplatku za hotová vydání, dosažená u posledního zaměstnavatele v posledních 12 měsících přede dnem stanoveným k nastoupení služby v branné moci. Trval-li pracovní poměr domácího dělníka méně než 12 měsíců, bere se za základ výpočtu toto kratší období. Při zjišťování průměrné týdenní odměny se nepřihlíží k době, po kterou domácí dělník nepracoval, poněvadž byl nemocen.

(4) U učňů se rozumí mzdou podle § 7 zákona vychovávací příspěvek.

§ 8.

(1) Zaměstnavatel je povinen vyplatiti zaměstnanci mzdu za první dva týdny (§ 7 odst. 1 zákona) nejpozději dva dny přede dnem stanoveným povolávacím rozkazem nebo určovacím lístkem k nastoupení služby, po případě přede

dnem pracovního volna nebo před cestovními dny, má-li zaměstnanec na ně nárok. Má-li zaměstnanec nastoupit službu v branné moci okamžitě, je zaměstnavatel povinen mu vyplatit mzdu ihned.

(2) Sníženou mzdu (§ 6) je zaměstnavatel povinen vypláceti v obvyklých mzdových výplatních obdobích.

Část třetí.

Mimořádný příspěvek.

§ 9.

(1) Povoláním osobám lze z veřejných prostředků poskytnout mimořádný příspěvek, je-li toho třeba k zmírnění hospodářské újmy, která by jim vzešla výkonem služby v branné moci.

(2) Mimořádný příspěvek lze poskytnout zejména zaměstnancům, kteří bez své viny nemají nárok na placené pracovní volno a na mzdu.

(3) Mimořádný příspěvek lze povoláním osobám poskytnout v případech hodných zvláštního zřetele též k úhradě smluvních závazků, jako na př. k úhradě nájemného z bytu.

(4) Mimořádný příspěvek podle odstavce 3 nelze poskytnout povoláním osobám, které mají příjem z výnosu výdělečného podniku nebo jiného majetku aspoň ve výši postačující k úhradě smluvních závazků uvedených v odstavci 3.

(5) Mimořádný příspěvek nesmí v jednotlivém případě přesahovat částku 1.500 Kčs; výjimky může v případech hodných zvláštního zřetele povolit krajský národní výbor.

§ 10.

Žádost o mimořádný příspěvek se podává u místního národního výboru, v cizině u zastupitelského úřadu, v jehož obvodu měla povolána osoba před nastoupením služby v branné moci poslední trvalý pobyt. O žádosti rozhoduje okresní národní výbor, a jde-li o osobu, která měla poslední trvalý pobyt před nastoupením služby v cizině, obvodní národní výbor pro Prahu I.

Část čtvrtá.

Vojenská nemocenská péče a národní pojištění.

Nároky některých povolanych osob.

§ 11.

(1) Osoby konající

- a) zvláštní službu vyjma službu příslušníků Sboru národní bezpečnosti ve vojsku (§ 46 odst. 2 branného zákona) a
- b) osobní úkony pro potřeby branné moci (§ 45 téhož zákona),

které byly v den před nastoupením služby povinně pojištěny pro případ nemoci a mateřství podle zákona o národním pojištění, zůstávají s výhradou ustanovení § 12 i nadále povinně pojištěny pro případ nemoci a mateřství v dosavadním rozsahu; o placení pojistného národního pojištění platí § 14. Dávky téhož druhu a v témž rozsahu poskytuje Ústřední národní pojišťovna i osobám, u nichž zaniklo povinné nemocenské pojištění před nastoupením služby v ochranné době podle § 4 zákona. Pokud osobám uvedeným v předchozích větách poskytuje vojenská správa po dobu jejich onemocnění plné zaopatření, nemají nárok na nemocenské podle zákona o národním pojištění. Jinak jim přísluší nemocenské v paušální částce 50 Kčs denně.

(2) Osobám konajícím některou ze služeb uvedených v odstavci 1, které nebyly v den před nastoupením služby povinně pojištěny podle zákona o národním pojištění pro případ nemoci a mateřství, poskytne Ústřední národní pojišťovna mimoústavní a ústavní ošetřování podle §§ 27 a 28 téhož zákona, pomoc v mateřství podle jeho § 32 a pohřebné podle jeho § 49 odst. 3. Po uplynutí 3 měsíců ode dne nastoupení služby poskytuje Ústřední národní pojišťovna těmto osobám i ostatní věcné dávky národního pojištění nemocenského uvedené v § 26 odst. 2 zákona o národním pojištění a porodné podle jeho § 44 odst. 1.

§ 12.

(1) Vojenská správa může rozhodnout, že se některé z osob uvedených v § 11 stávají účastníky vojenské nemocenské péče. Takové opatření učiní vojenská správa zejména u osob, jimž nelze poskytovat věcné dávky národního

pojištění nemocenského pro zvláštní okolnosti vyplývající z povahy dotčených služeb.

(2) Osoby, o nichž vojenská správa učinila opatření podle odstavce 1, nemají po dobu, po níž jsou účastníky vojenské nemocenské péče, nárok na dávky národního pojištění nemocenského. Místo nemocenského může jim vojenská správa poskytnout peněžitou výpomoc.

(3) Opatření podle odstavce 1 může být odvoláno jen, je-li možno dotčeným osobám poskytovat věcné dávky národního pojištění nemocenského.

(4) O opatřeních učiněných podle odstavců 1 a 3 uvědomí vojenská správa podle možnosti příslušnou okresní národní pojišťovnu.

§ 13.

Nároky některých rodinných příslušníků.

(1) Rodinným příslušníkům osob uvedených v § 11 odst. 1 poskytuje Ústřední národní pojišťovna dávky národního pojištění nemocenského v dosavadním rozsahu. Dostávají-li však tyto rodinní příslušníci zaopatřovací příspěvek, nenáleží jim podpora při ústavním ošetřování podle § 45 odst. 1 zákona o národním pojištění, která by jim jinak příslušela za touž dobu.

(2) Rodinným příslušníkům osob uvedených v § 11 odst. 2 poskytuje Ústřední národní pojišťovna mimoústavní a ústavní ošetřování podle §§ 27 a 28 zákona o národním pojištění a pomoc v mateřství podle jeho § 32. Po uplynutí 3 měsíců ode dne nastoupení služby poskytuje Ústřední národní pojišťovna těmto rodinným příslušníkům i ostatní dávky národního pojištění nemocenského, náležející rodinným příslušníkům, vyjma podporu při ústavním ošetřování podle § 45 odst. 1 uvedeného zákona.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí i tehdy, stanou-li se osoby uvedené v § 11 účastníky vojenské nemocenské péče podle § 12.

§ 14.

Pojistné.

Za osoby uvedené v § 11 odst. 1 se neplatí pojistné národního pojištění.

Část pátá.

Zaopatřovací příspěvek.

§ 15.

Podmínky nároku na zaopatřovací příspěvek.

(1) Rodinní příslušníci povoláných osob (§ 3) mají nárok na zaopatřovací příspěvek (dále jen „příspěvek“), závisí-li jejich zaopatření podstatně na povoláných osobách a není-li o ně v době, kdy tyto osoby vykonávají službu v branné moci, postaráno jinak (§ 17 odst. 1 zákona).

(2) Podmínky nároku na příspěvek podle odstavce 1 se považují za splněny i tehdy, nepřevyšuje-li

a) pravidelný příjem rodinného příslušníka z pracovního nebo obdobného poměru nebo z literární nebo umělecké činnosti nebo jeho důchod z národního pojištění nebo zaopatřovací požitky z veřejných prostředků dvojnásobek příspěvku, který rodinnému příslušníku v téže době náleží,

b) jiný pravidelný příjem rodinného příslušníka výši příspěvku náležejícího mu v téže době.

(3) Přesahuje-li příjem rodinného příslušníka hranice uvedené v odstavci 2, přísluší mu jen příspěvek snížený o částku, o niž příjem přesahuje příslušnou hranici.

(4) Má-li rodinný příslušník zároveň příjmy uvedené v odstavci 2 písm. a) a b), sčítají se tyto příjmy a posuzují se podle písm. a).

(5) Příjem (zaopatření), který plyne z výnosu výdělečného podniku povoláné osoby anebo z rodinného majetku, posuzuje se jako vlastní příjem rodinných příslušníků podle ustanovení odstavce 2 písm. b).

(6) Příspěvek nepřisluší rodinnému příslušníku povoláné osoby, který bez vážného důvodu odmítne přijmouti přiměřené zaměstnání nabídnuté mu okresním národním výborem.

§ 16.

Vznik nároku na příspěvek.

(1) Nárok na příspěvek vzniká oprávněným rodinným příslušníkům zaměstnanců,

a) kteří byli povoláni k základní nebo náhradní službě a mají nárok na mzdu za první dva týdny (§ 7 odst. 1 zákona), sedmým dnem po dni stanoveném povolávacím rozkazem k nastoupení služby,

b) kteří byli povoláni k ostatním druhům služby v branné moci a mají nárok na sníženou mzdu (§ 7 odst. 2 zákona), dnem, jenž následuje po dni skončení nároku na tuto sníženou mzdu.

(2) Nárok na příspěvek oprávněných rodinných příslušníků ostatních povoláných osob vzniká dnem stanoveným povolávacím rozkazem nebo určovacím lístkem k nastoupení služby v branné moci. Ustanovení o cestovních dnech podle § 4 odst. 3 platí tu obdobně v tom smyslu, že nárok na příspěvek přísluší také za cestovní dny.

(3) Jsou-li předpoklady pro vznik nároku na příspěvek splněny teprve po dni stanoveném k nastoupení služby, vznikne nárok na příspěvek dnem, kdy se tak stalo. To platí zejména, jestliže teprve po tomto dni povoláná osoba uzavřela sňatek nebo se jí narodilo dítě anebo zanikl zdroj, z něhož bylo postaráno o zaopatření rodinného příslušníka.

§ 17.

Zánik nároku na příspěvek.

(1) Nárok na příspěvek zaniká dnem, kdy povoláná osoba

a) byla ze služby v branné moci propuštěna nebo vyloučena z vojska nebo odsouzena k trestu, s nímž je jinak spojeno vyloučení z vojska, nebo

b) službu svémocně opustila nebo

c) se vrátila ze zajetí nebo se z něho nevrátila přes úřední výzvu po uplynutí přiměřené doby, nutné pro návrat anebo

d) zemřela nebo se stala nezvěstnou.

(2) Ustanovení § 5 odst. 3 o cestovních dnech platí v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) obdobně v tom smyslu, že nárok na příspěvek přísluší též za cestovní dny.

(3) Nárok na příspěvek zaniká dále dnem, kdy pominula některá z podmínek pro trvání nároku na příspěvek, zejména dnem, kdy oprávněný rodinný příslušník získal zdroj příjmů, z nichž je o jeho zaopatření v době, kdy povoláná osoba koná službu v branné moci, postaráno jinak, nebo kdy oprávněný rodinný příslušník zemřel.

(4) Jestliže povoláná osoba,

a) byla ze služby v branné moci propuštěna pro neschopnost nebo

b) zemřela nebo se stala nezvěstnou,

a uplatní-li oprávněná osoba nárok na zaopatřovací požitky podle předpisů o péči o vojenské a válečné poškozence a oběti války a fašistické persekuce, vyplácí se příspěvek dále jako záloha zúčtovatelná na tyto požitky, a to do pravoplatného rozhodnutí o nároku, nejdéle však po dobu jednoho roku. Ustanovení odstavce 3 platí přiměřeně. Případné přeplatky není příjemce povinen vraceti.

§ 18.

Kdy se příspěvek dočasně neposkytuje.

(1) Příspěvek se neposkytuje (nárok na příspěvek odpočívá) po dobu, po kterou povoláná osoba odpykává trest odnětí svobody delší jednoho měsíce.

(2) Dále se příspěvek neposkytuje po dobu, po kterou oprávněný rodinný příslušník

a) odpykává trest odnětí svobody delší jednoho měsíce nebo

b) je déle než měsíc v táboře nucené práce nebo

c) je déle než měsíc podroben ochranné výchově nebo

d) je ve vazbě; bude-li trestní stíhání pro čin, pro nějž byl rodinný příslušník vzat do vazby, zastaveno nebo bude-li pro takový čin žaloby zproštěn, doplatí se mu zadržovaný příspěvek.

(3) Neposkytuje-li se podle ustanovení odstavce 2 příspěvek prvnímu rodinnému příslušníku (§ 19 odst. 4), který žije v společné domácnosti s jinými oprávněnými rodinnými příslušníky, považuje se na dobu, po kterou se příspěvek dočasně neposkytuje, za prvního rodinného příslušníka nejstarší z ostatních rodinných příslušníků žijících v společné domácnosti.

§ 19.

V ý š e p ř í s p ě v k u.

(1) Příspěvek činí denně:

- a) pro prvního rodinného příslušníka (odstavec 4) 50 Kčs,
b) pro každého dalšího rodinného příslušníka 30 Kčs.

(2) Úhrnná částka příspěvku náležejícího rodinným příslušníkům téže povoláné osoby nesmí přesahovat 150 Kčs denně. Převyšovali by součet příspěvků náležejících podle odstavce 1 rodinným příslušníkům téže povoláné osoby 150 Kčs denně, snižuje se příspěvek rodinných příslušníků uvedených v odstavci 1 písm. b) o stejnou částku.

(3) Rodinní příslušníci, kteří s povolancou osobou nežili v společné domácnosti v den, kdy nastoupila službu v branné moci, mají nárok na příspěvek ve výši výživného nebo pravidelných podpor, které jim povoláná osoba byla povinna poskytovat nebo skutečně poskytovala, po případě ve výši záloh na výživné, které jim poskytoval stát, nejvýše však ve výši příspěvků stanovené v odstavcích 1 a 2.

(4) Za prvního rodinného příslušníka se považuje

a) manželka (manžel) povoláné osoby; jinak

b) družka (druh) v případech uvedených v § 3 odst. 1 písm. b); jinak

c) nejstarší rodinný příslušník, který má nárok na příspěvek a žil s povolancou osobou do dne jejího nastoupení služby v společné domácnosti, leda že jde o dítě, jež se narodilo po uvedeném dni; jinak

d) nejstarší nebo jediný rodinný příslušník, který má nárok na příspěvek.

§ 20.

Z v ý š e n í p ř í s p ě v k u.

(1) Příspěvek se zvyšuje o polovinu

a) pro rodinného příslušníka, jemuž je aspoň 7 let a který je trvale tak bezmocný, že potřebuje ošetřování a obsluhy jinou osobou, a

b) pro rodinnou příslušnici na dobu 18 týdnů, v nichž došlo u ní k porodu.

(2) Příspěvek lze zvýšiti až o polovinu i v jiných případech hodných zvláštního zřetele.

(3) Při zvýšení podle odstavců 1 a 2 neplatí ustanovení § 19 odst. 2 první věty o nejvyšší denní úhrané částce příspěvků.

§ 21.

P ř í h l á š k a o p ř í s p ě v e k u.

(1) Nárok na příspěvek se uplatňuje přihláškou, kterou mohou podat rodinní příslušníci povoláné osoby, jejich zákonní zástupci, povo-

laná osoba a za nezletilé rodinné příslušníky též příslušný orgán hromadného poručenství.

(2) Přihláška se podává u místního národního výboru, v cizině však u zastupitelského úřadu, v jehož obvodu má rodinný příslušník trvalý pobyt.

(3) Přihlášku lze podat nejdříve 15 dní přede dnem stanoveným povolávacím rozkazem nebo určovacím listkem k nastoupení služby v branné moci; musí však být podána nejpozději do 6 měsíců po dni, jímž nárok na příspěvek zanikl podle ustanovení § 17. V případech hodných zvláštního zřetele může okresní národní výbor zmaškání této lhůty prominout. Nastoupení služby musí být aspoň dodatečně doloženo úředním osvědčením.

(4) O přihlášce rozhoduje okresní národní výbor, v jehož obvodu měla povolovaná osoba před nastoupením služby v branné moci naposledy trvalý pobyt. Měla-li tento pobyt v cizině, rozhoduje o přihlášce obvodní národní výbor pro Prahu 1.

§ 22.

Výplata příspěvku.

(1) Příspěvek se vyplácí měsíčně předem najednou nebo ve dvou splátkách, a to zpravidla 1. a 16. dne měsíce.

(2) Příspěvek se vyplácí oprávněnému rodinnému příslušníku nebo jeho zákonnému zástupci. Je-li takových osob několik, může okresní národní výbor podle okolností případu stanovit, že příspěvek bude pro všechny nebo pro některé z nich vyplácen jedné z nich. Povolované osobě nesmí být příspěvek vyplácen.

(3) Příspěvek vyplácí okresní národní výbor, který o přihlášce rozhodl. Rodinným příslušníkům nebo jejich zákonným zástupcům majícím trvalý pobyt v cizině vyplácí se příspěvek prostřednictvím příslušného zastupitelského úřadu.

(4) V případech hodných zvláštního zřetele může okresní národní výbor, příslušný k rozhodnutí o přihlášce, poskytnout na příspěvek zálohu.

§ 23.

Zastavení výplaty.

(1) Zanikne-li nárok na příspěvek, zastaví se jeho výplata nejpozději koncem poloviny kalendářního měsíce, do níž připadá den zániku nároku.

(2) Ve výjimečných případech hodných zvláštního zřetele může krajský národní výbor povolit dočasnou další výplatu příspěvku, i když nárok na něj zanikl podle ustanovení § 17 odst. 1.

§ 24.

Kdy se nevyžaduje u cizích státních příslušníků podmínka vzájemnosti.

Cizím státním příslušníkům se příspěvek vyplatí přesto, že není splněna podmínka vzájemnosti,

- a) jde-li o manželku občana povoláného k službě v branné moci, která sňatkem nenabyla československého občanství, nebo o její děti, a
- b) jde-li o rodinné příslušníky československé občanky provdané za cizince.

Část šestá.

§ 25.

Účinnost a provedení.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři práce a sociální péče, vnitřní, financí, spravedlnosti a národní obrany v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Dr. Čepička v. r.

Nosek v. r.

Kabeš v. r.

Dr. Rais v. r.

Erbán v. r.

